A BIZOTTSÁG (EU) 2019/2239 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2019. október 1.)

az északnyugati vizeken bizonyos fajok tengerfenéki halászatában a 2020–2021-es időszakban alkalmazandó kirakodási kötelezettség részletes szabályainak meghatározásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. március 19-i (EU) 2019/472 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 13. cikkére,

tekintettel a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 15. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok fogásaira vonatkozó kirakodási kötelezettség bevezetésével fokozatosan fel kívánja számolni a visszadobás gyakorlatát minden uniós halászati tevékenységben.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 9. cikke olyan többéves tervek elfogadásáról rendelkezik, amelyek állományvédelmi intézkedéseket írnak elő bizonyos állományoknak egy adott földrajzi területen folytatott halászatára vonatkozóan.

(3) Az ilyen többéves tervek meghatározzák a kirakodási kötelezettség végrehajtásának részleteit, és felhatalmazhatják a Bizottságot arra, hogy e részleteket tovább pontosítsa a tagállamok által kidolgozott közös ajánlások alapján.

(4) Az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([4]) a Belgium, Spanyolország, Franciaország, Írország, Hollandia és az Egyesült Királyság által benyújtott közös ajánlás alapján visszadobási tervet hozott létre a 2019–2021-es időszakra bizonyos tengerfenéki fajoknak az északnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozóan.

(5) Az Európai Parlament és a Tanács 2019. március 19-én elfogadta a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2019/472 rendeletet. Az említett rendelet 13. cikke felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a szóban forgó rendelet kiegészítésére annak érdekében, hogy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a)–e) pontjában előírtak szerint, a tagállamok által kidolgozott közös ajánlások alapján meghatározza a kirakodási kötelezettség részleteit a nyugati vizekben élő valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik. Belgium, Spanyolország, Franciaország, Írország, Hollandia és az Egyesült Királyság közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bír az északnyugati vizeken. Az északnyugati vizekkel foglalkozó tanácsadó testülettel és a nyílt tengeri állományokkal foglalkozó tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően e tagállamok 2019. június 6-án új közös ajánlást nyújtottak be a Bizottsághoz a bizonyos tengerfenéki fajoknak az északnyugati vizeken folytatott halászatára a 2020–2021-es időszakban alkalmazandó visszadobási tervre vonatkozóan. A közös ajánlást 2019. augusztus 22-én módosították.

([1]) HL L 83., 2019.3.25., 1. o.

([2]) HL L 198., 2019.7.25., 105. o.

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

([4]) A Bizottság (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. október 18.) az északnyugati vizeken bizonyos fajok tengerfenéki halászatában a 2019–2021-es időszakban alkalmazandó visszadobási terv létrehozásáról (HL L 327., 2018.12.21., 8. o.).

(6) A tagállamok által benyújtott új közös ajánlás javasolta több olyan kiegészítő technikai intézkedés folytatását, amelyek célja a szelektivitás fokozása és a nem szándékos fogások csökkentése a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó halászati tevékenységek vagy fajok esetében, és amelyek az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján az (EU) 2018/2034 rendelettel kerültek bevezetésre a 2019–2021-es időszakra időszakra.

(7) 2019. augusztus 14-én hatályba lépett a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről szóló új (EU) 2019/1241 rendelet. Az említett rendelet VI. melléklete különös rendelkezéseket állapít meg az északnyugati vizeken alkalmazott technikai intézkedésekre vonatkozóan, amelyek a hálószembőségre, a kapcsolódó feltételekre és a járulékos fogásokra vonatkozó szabályokat is magukban foglalnak. Ezen túlmenően a szóban forgó rendelet VI. mellékletének 3. pontja hivatkozik az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendeletre. Az (EU) 2019/1241 rendelet 15. cikke felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (EU) 2019/1241 rendelet mellékleteiben szereplő technikai intézkedések módosítása, kiegészítése, hatályon kívül helyezése, illetőleg az azoktól való eltérés biztosítása céljából, többek között a kirakodási kötelezettség végrehajtásával összefüggésben.

(8) Az (EU) 2019/1241 rendelet nem ír elő átmeneti intézkedéseket. Ezért e felhatalmazáson alapuló rendelet és az (EU) 2019/1241 rendelet összeegyeztethetőségének biztosítása érdekében szükséges alkalmazni az (EU) 2019/1241 rendeletben megállapított feltételeket, ezzel egyidejűleg pedig figyelembe kell venni a kivételes körülményeket. A tagállamok által szolgáltatott információk alapján a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) értékelte a közös ajánlást, és arra a következtetésre jutott, hogy a szelektivitásnak az északnyugati vizeken történő fokozása érdekében javasolt módosítások észszerűek és a korábban meghatározott eszközökhöz képest fokozzák a szelektivitást ([5]). Az említett közös ajánlásnak mind a tagállamok általi kidolgozása és benyújtása, mind a HTMGB általi értékelése még az (EU) 2019/1241 rendelet hatálybalépése előtt történt, ezért a közös ajánlás nem hivatkozott az említett rendeletre. Mindazonáltal a kivételes körülményekre tekintettel a Bizottság úgy véli, hogy – a közös ajánlásban és a HTMGB értékelésében jelenleg szereplő információkból ítélve – a jelek szerint nincs olyan tényező, amely arra utalna, hogy a javasolt kiegészítő technikai intézkedések nem felelnek meg az (EU) 2019/1241 rendelet 15. cikke szerinti technikai intézkedésekre vonatkozóan megállapított követelményeknek.

(9) Annak érdekében, hogy a Kelta-tengeren, az Ír-tengeren és a Skóciától nyugatra fekvő vizeken javuljon a halászeszközök szelektivitása és csökkenjen a nem szándékos fogások mennyisége, helyénvaló tehát előírni bizonyos, a szelektivitást szolgáló intézkedések tengerfenéki halászatban történő alkalmazását. Ezeket a technikai intézkedéseket ezért indokolt a 2020–2021-es időszakra is alkalmazni.

(10) Az érintett tudományos testületek szakvéleményeket adtak, amelyeket a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) áttekintett ([6]). Az érintett intézkedéseket a Bizottság a 28 tagállam és a megfigyelői státuszban az Európai Parlament részéről közreműködő képviselők alkotta halászati szakértői csoport elé terjesztette írásbeli konzultációra.

(11) Azokban az esetekben, amikor az élettelenül visszadobott halak mennyisége viszonylag kicsi, a Bizottság a halászati gazdálkodás pragmatikus és körültekintő megközelítése jegyében indokoltnak tartja ideiglenes mentességek engedélyezését, ezek hiányában ugyanis nem történhetne meg azon adatok gyűjtése, amelyek a kirakodási kötelezettség maradéktalan végrehajtására tekintettel nélkülözhetetlenek a visszadobás gyakorlatának megfelelő és megalapozott irányításához.

(12) Az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendelet a túlélési arányokat alátámasztó tudományos bizonyítékok alapján az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, magas túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES ([7]) 6 és 7 alterületen csapdákkal és kosarakkal kifogott norvég homárra vonatkozó kirakodási kötelezettség alól. Az elmúlt években megtörtént az említett bizonyítékok értékelése, és a HTMGB arra a következtetésre jutott, hogy indokolt a mentesség alkalmazása. ([8]) Az új közös ajánlás javasolja e mentesség alkalmazásának folytatását. Tekintettel arra, hogy a körülmények nem változtak, a 2020–2021-es időszakra továbbra is indokolt biztosítani a mentességet.

(13) Az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendelet a magas túlélési arányokat alátámasztó tudományos bizonyítékok alapján túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 7d körzet parttól számított hat tengeri mérföld széles sávjában, az azonosított halbölcsőhelyeken kívül, 80–99 mm szembőségű feszítőlapos vonóhálóval kifogott, a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb közönséges nyelvhal tekintetében. Az elmúlt

([5]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([6]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([7]) Nemzetközi Tengerkutatási Tanács.
([8]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf

években megtörtént az említett bizonyítékok értékelése, és a HTMGB arra a következtetésre jutott, hogy kielégítőek. ([9]) Az új közös ajánlás javasolja e mentesség alkalmazásának folytatását. Tekintettel arra, hogy a körülmények nem változtak, a 2020–2021-es időszakra továbbra is indokolt biztosítani a mentességet.

(14) Az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazását írta elő az ICES 7 alterületen legalább 100 mm szembőségű fenékvonóhálóval, illetve 70–99 mm szembőségű, szelektív halászeszköz-kiegészítőkkel kombinált fenékvonóhálóval (TR1. és TR2. halászati kategóriák) kifogott norvég homár tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az említett halászat keretében visszadobott norvég homár magas túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy noha a túlélési arányokra vonatkozóan Seltra-vonóhálóval végzett vizsgálat kielégítő adatokat szolgáltatott, a norvég homár egyéb halászeszközökkel folytatott, kiterjedt halászata által gyakorolt általános hatás továbbra is nehezen mérhető fel. ([10]) A HTMGB szerint, amennyiben feltételezzük, hogy valamennyi halászeszköz esetében viszonylag magas a túlélési arány, az adott halászatban a visszadobási aránynak viszonylag alacsonynak kell lennie. Ezeket a mentességeket ezért indokolt a 2020–2021-es időszakra is alkalmazni.

(15) Az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 6a körzet parttól számított tizenkét tengeri mérföld széles sávjában 80–110 mm szembőségű feszítőlapos vonóhálóval kifogott norvég homár tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokat szolgáltattak annak igazolására, hogy a szóban forgó halászatban a norvég homár esetében magas a túlélési arány. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely megállapította, hogy a túlélési arányra vonatkozó vizsgálat kellően megalapozott, és viszonylag magas túlélési arányra enged következtetni. Ezeket a mentességeket ezért indokolt a 2020–2021-es időszakra is alkalmazni.

(16) Az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 6 és 7 alterületen bármilyen halászeszközzel kifogott rájaalakúak vonatkozásában addig, amíg valamennyi flottaszegmens, valamint a halászeszközök, területek és fajok minden kombinációja tekintetében benyújtásra nem kerülnek a túlélési arányokra vonatkozó részletes tudományos bizonyítékok. Néhány kivételtől eltekintve azonban a HTMGB véleménye szerint a túlélési arányok általában megfelelőek ([11]), ugyanakkor megjegyzi, hogy további adatokra van szükség. A megfelelő adatok összegyűjtése érdekében folytatni kell a halászatot. A mentesség tehát megadható, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamoknak minden év május 1-jéig be kell nyújtaniuk a következőket: a) a túlélési arány növelése és a HTMGB által jelzett hiányzó adatok pótlása érdekében kidolgozott ütemterv, amelyet a HTMGB évente értékel; b) éves jelentések a túlélési arányt érintő programok előrehaladásáról és módosításáról/kiigazításáról.

(17) A rájaalakúak túlélési arányának vizsgálata során megállapítást nyert, hogy a kakukkráják (*Leucoraja naevus*) túlélési aránya sokkal alacsonyabb, mint más fajoké. Ezen túlmenően az említett faj túlélési arányával összefüggő tudományos ismeretek kevésbé tűnnek megalapozottnak. Ha azonban e faj kizárásra kerül a mentesség köréből, az lehetetlenné tenné a halászatot és a pontos adatok gyűjtésének folytatását. A vonatkozó bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy a kakukkrája esetében két új vizsgálat indult a túlélési arányokat tanulmányozó kísérletek vonatkozásában, de további megfigyelések szükségesek ahhoz, hogy 1–2 éven belül végleges ítélet legyen hozható a túlélési arányokról. ([12]) Ezért ezt a mentességet két évre indokolt megadni, ugyanakkor sürgősen új vizsgálatokra, valamint magasabb túlélési arányt biztosító intézkedésekre van szükség, amelyeket a lehető leghamarabb, de legkésőbb május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteni értékelésre.

(18) Az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 7d, 7e, 7f és 7 g körzetben tükörhálóval vagy feszítőlapos vonóhálóval kifogott sima lepényhal tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az említett halászat keretében visszadobott sima lepényhal magas túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely megállapította, hogy a túlélési arányra vonatkozó vizsgálat kellően megalapozott, és viszonylag magas túlélési arányra enged következtetni. Ezeket a mentességeket ezért indokolt a 2020–2021-es időszakra is alkalmazni.

(19) Az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az északnyugati vizeken (az ICES 5, 6 és 7 alterületen) csapdákkal és kosarakkal kifogott fajok tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az említett halászat keretében visszadobott fajok magas túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy a csapdákkal és kosarakkal folytatott halászat keretében visszadobott fajok túlélési aránya valószínűsíthetően magas. Ez a mentesség ezért a 2020–2021-es időszakra is alkalmazható.

([9]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([10]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([11]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([12]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(20) Az új közös ajánlás túlélési arányon alapuló mentesség meghosszabbítását javasolja az ICES 7a–k körzetben merevítőrudas vonóhálót használó, legfeljebb 221 kW motorteljesítményű, legfeljebb 24 m hosszúságú, a parttól számított 12 tengeri mérföldön belül halászó és halászeszközt legfeljebb 1 óra 30 perces időtartamon át vontató hajók, valamint a 221 kW-nál nagyobb motorteljesítményű, kőterelő kötéllel vagy bentoszkiengedő panellel felszerelt merevítőrudas vonóhálót használó hajók által kifogott sima lepényhal tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az említett halászat keretében visszadobott sima lepényhal magas túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy a tudományos információk megfelelő minőségűek. ([13]) Ugyanakkor rámutatott arra, hogy az adatok nem fedik le az összes érintett tagállamot, és hogy a szóban forgó halászat esetében a túlélési arányt számos tényező befolyásolja, így az nagyon változó. A HTMGB megjegyezte, hogy az Anglia délnyugati partjainál merevítőrudas vonóhálóval folytatott halászat során visszadobott sima lepényhalra vonatkozóan új vitalitási bizonyítékokat szolgáltattak. A tagállamok hároméves projektet dolgoztak ki annak érdekében, hogy az ICES 7d, 7f és 7 g körzetben élő sima lepényhal tekintetében a túlélési arányokra vonatkozó, közvetlen megfigyelésen alapuló becslések álljanak rendelkezésre, a projekt azonban nem terjed ki az ICES 7h, 7j és 7k körzetre. A projekt hozzá fog járulni az ütemterv megvalósításához és a javasolt mentesség értékeléséhez szükséges bizonyítékok megszerzéséhez. A HTMGB megjegyezte, hogy a tagállamoknak ismertetniük kell, miként kapcsolódik a javasolt mentesség az ICES 7h, 7j és 7k körzet simalepényhal-állományát érintő járulékos fogások csökkentésére irányuló tervhez. Ilyen körülmények között az ICES 7h, 7j és 7k körzet simalepényhal-állománya esetében a mentességet egy évre korlátozott időtartamra indokolt megadni, miközben folytatódhat az adatgyűjtés, ugyanakkor a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Ezért a szóban forgó mentesség 2020. december 31-ig alkalmazható az ICES 7h, 7j és 7k körzet simalepényhal-állományára, az érintett tagállamoknak pedig további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre.

(21) Az új közös ajánlás túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazását javasolja az ICES 7d körzetben dán kerítőhálóval kifogott sima lepényhalra vonatkozóan. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az említett halászat keretében visszadobott sima lepényhal magas túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy a túlélési arányokról szóló vizsgálat adatai megbízhatóak, és a vizsgálat megbízható becsléseket ad a szóban forgó halászatról. ([14]) A szóban forgó mentességet ezért indokolt belefoglalni a 2020–2021-es időszakra vonatkozó új visszadobási tervbe.

(22) Az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendelet egyes halászati tevékenységek tekintetében a kirakodási kötelezettség alóli *de minimis* kivételek alkalmazását írta elő. A HTMGB megvizsgálta a tagállamok által szolgáltatott bizonyítékokat, és úgy ítélte meg, hogy a tagállamok által benyújtott dokumentumok megalapozott érveket tartalmaztak arra vonatkozóan, hogy nehezen valósítható meg a szelektivitás további fokozása, valamint a nem szándékos fogások kezelésénél aránytalan költségek jelentkeznek, és az érveket egyes esetekben a költségek minőségi elemzése is alátámasztotta. ([15]) Figyelembe véve azt, hogy a körülmények nem változtak, helyénvaló a *de minimis* kivételek alkalmazását az új közös ajánlásban javasolt százalékos arányoknak megfelelően folytatni a következők tekintetében:

– a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót és kerítőhálót (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), vízközi vonóhálót (OTM, PTM), illetve 80–119 mm szembőségű (BT2) merevítőrudas vonóhálót (BTT) használó hajók által az ICES 7b–k körzetben kifogott vékonybajszú tőkehal,

– a 80–119 mm szembőségű és fokozottan szelektív TBB halászeszközöket (flamand hálópanel) használó hajók által az ICES 7d, 7e, 7f, 7 g és 7h körzetben kifogott közönséges nyelvhal,

– a tükörhálót és kopoltyúhálót használó hajók által az ICES 7d, 7e, 7f és 7 g körzetben kifogott közönséges nyelvhal.

(23) Az új közös ajánlás a kirakodási kötelezettség alóli *de minimis* kivételek alkalmazására tett javaslatot a következők tekintetében:

– a fenékvonóhálót, kerítőhálót és merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 6 alterületen és az ICES 7b–k körzetben kifogott fattyúmakrélák,

– a fenékvonóhálót, kerítőhálót és merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 6 alterületen és az ICES 7b–k körzetben kifogott makréla.

– a 80–119 mm szembőségű (BT2) és fokozottan szelektív merevítőrudas vonóhálót (flamand hálópanel) használó hajók által az ICES 7a, 7j és 7k körzetben kifogott közönséges nyelvhal,

– a homoki garnélára halászó hajók által legalább 31 mm szembőségű merevítőrudas vonóhálóval az ICES 7a körzetben folytatott tengerfenéki vegyes halászat,

([13]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([14]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([15]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf

– a 70–99 mm szembőségű fenékvonóhálót, valamint 80–119 mm szembőségű merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 7 alterületen kifogott, a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb rombuszhalak,

– a fenékvonóhálót használó hajók által az ICES 7b–c és 7f–k körzetben kifogott disznófejűhal-félék,

– a legalább 100 mm szembőségű fenékvonóhálót használó hajók által az ICES 5b körzetben (uniós vizek) és az ICES 6 alterületen kifogott aranylazac;

– a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót használó hajók által az ICES 7b–c és 7e–k körzetben kifogott foltos tőkehal,

– a legfeljebb 119 mm szembőségű fenékvonóhálót használó hajók által az ICES 6a körzetben kifogott, a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb foltos tőkehal.

(24) A HTMGB megvizsgálta a fenékvonóhálót, kerítőhálót és merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 6 alterületen és az ICES 7b–k körzetben kifogott fattyúmakrélákra és makrélára vonatkozó új *de minimis* kivételekkel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy az arra utaló bizonyíték, amely szerint a nem kívánt fogások kirakodása járulékos költségekkel jár, nem elegendő annak igazolásához, hogy e költségek aránytalanok. ([16]) Az érintett halászati tevékenységekben prioritásként kell kezelni a szelektivitás fokozását, mivel ez csökkenti a nem szándékos fogások kezelésének költségeit. A HTMGB azt is megjegyezte, hogy a kelta-tengeri védőkörzetben fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval tevékenységet folytató hajókra vonatkozó különleges technikai intézkedések bevezetése csökkentheti a fattyúmakrélák, a makréla és egyéb fajok nem kívánt fogásait. Ezen intézkedések hatékonyságát nyomon kell követni. Tekintettel annak szükségességére, hogy a halászati tevékenységet folytatni kell a megfelelő adatgyűjtés biztosítása érdekében, a szóban forgó kivételek egy évre megadhatók, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételeket ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(25) A HTMGB megvizsgálta a flamand hálópanellel felszerelt merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 7d, 7e, 7f, 7 g és 7 körzetben kifogott közönséges nyelvhalra vonatkozó új *de minimis* kivétellel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy Belgiumon és Írországon kívül más tagállamokra vonatkozó adatokra is szükség lenne. ([17]) Ezenkívül a tagállamok által folytatott vizsgálatokban a flamand hálópanel hatékonysága is korlátozott lehet, így előfordulhat, hogy nem biztosítja az e vizsgálatok során megfigyelt nem szándékos fogások csökkenését. A HTMGB megjegyzi, hogy hasznos lenne további információkat gyűjteni ennek bizonyítására, mindazonáltal elismeri, hogy jelenleg használt formájában a flamand hálópanel javítja a szelektivitást a közönséges nyelvhal halászatában. Tekintettel annak szükségességére, hogy a halászati tevékenységet folytatni kell a 7h, 7j és 7k körzetet érintő megfelelő adatgyűjtés biztosítása érdekében, ez az új kivétel egy évre megadható, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételt ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(26) A HTMGB áttekintette a homoki garnélára halászó, merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 7a körzetben folytatott tengerfeneki vegyes halászatot érintő új *de minimis* kivétellel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a kivétel azért indokolt, mert a szelektivitás fokozása csak rendkívül nehezen valósítható meg, valamint aránytalanok a nem szándékos fogások kezelésével járó költségek. ([18]) A HTMGB ugyanakkor megjegyzi, hogy korlátozott minőségi információ áll rendelkezésre a kivétel alátámasztására, valamint elképzelhető, hogy a megadott információk nem reprezentatívak. A rendelkezésre bocsátott információk alapján előfordulhat, hogy a visszadobott halmennyiség igen alacsony, és így nem igényel *de minimis* csökkentést. Ez a kivétel ezért a 2020–2021-es időszakra is alkalmazható.

(27) A HTMGB áttekintette a fenékvonóhálót és merevítőrudas vonóhálót használó hajók által kifogott, minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb rombuszhalakra, valamint a fenékvonóhálót használó hajók által kifogott disznófejűhal-félékre és aranylazacra vonatkozó új *de minimis* kivételekkel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a tagállamok kevés adatot szolgáltattak, valamint azok a bizonyítékok, amelyek szerint a nem szándékos fogások kirakodása többletköltségekkel jár, nem elegendőek annak igazolására, hogy e költségek aránytalanok. ([19]) A HTMGB megjegyzi, hogy az érintett halászati tevékenységekben

([16]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([17]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([18]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([19]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

prioritásként kell kezelni a szelektivitás fokozását, mivel ez csökkentené a nem szándékos fogások kezelésének költségeit. Tekintettel annak szükségességére, hogy a halászati tevékenységet folytatni kell a megfelelő adatgyűjtés biztosítása érdekében, a szóban forgó kivételek egy évre megadhatók, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételeket ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(28) A HTMGB áttekintette a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót használó hajók által az ICES 7b–c és 7e–k körzetben kifogott foltos tőkehalra vonatkozó új *de minimis* kivétellel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a rendelkezésre bocsátott információk szerint a foltos tőkehal halászatában a szelektivitás növelése nehezen valósítható meg az értékesíthető fogások jelentős rövid távú csökkenése nélkül. ([20]) A HTMGB megjegyzi, hogy a kelta-tengeri védőkörzetben bevezetendő különleges technikai intézkedések várhatóan kisebb mértékben csökkentik a foltos tőkehal nem szándékos fogásait, azonban még túl korai értékelni a lehetséges eredményeket. Tekintettel annak szükségességére, hogy a halászati tevékenységet folytatni kell a megfelelő adatgyűjtés biztosítása érdekében, a szóban forgó kivétel egy évre megadható, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételeket ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(29) A HTMGB áttekintette a legfeljebb 119 mm szembőségű fenékvonóhálót használó hajók által a Skóciától nyugatra fekvő, ICES 6a körzetbeli vizeken folytatott norvéghomár-halászat keretében kifogott, a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb foltos tőkehalra vonatkozó új *de minimis* kivétellel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy az elemzés a nem szándékos fogások kezelése során felmerülő aránytalan költségek tanulmányozásán alapul. ([21]) A HTMGB megjegyzi, hogy a költségek észszerűnek tűnnek, azonban nem áll rendelkezésre objektív módszer annak felmérésére, hogy azok reálisak-e vagy aránytalannak tekinthetők-e. Tekintettel annak szükségességére, hogy a halászati tevékenységet folytatni kell a megfelelő adatgyűjtés biztosítása érdekében, a szóban forgó kivétel egy évre megadható, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételeket ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(30) A teljes kifogható mennyiségek (TAC) meghatározásához használt, a visszadobott halak arányára vonatkozó becslések megbízhatósága érdekében olyan esetekben, amikor a *de minimis* kivétel adathiány miatt extrapolált adatokon és részleges flottainformációkon alapul, a tagállamoknak pontos és ellenőrizhető, az említett kivétel által érintett teljes flottára vonatkozó adatokat kell benyújtaniuk.

(31) Az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően a Bizottság figyelembe vette mind a HTMGB értékelését, mind pedig azt, hogy a tagállamoknak meg kell valósítaniuk a kirakodási kötelezettség teljeskörű végrehajtását. Több esetben a HTMGB által tett észrevételek kezelése érdekében folytatni kell a halászati tevékenységet és az adatgyűjtést. Ezekben az esetekben helyénvaló a halászati gazdálkodás pragmatikus és elővigyázatos megközelítését követni ideiglenes mentességek, illetve kivételek engedélyezése révén. Az ilyen mentességek, illetve kivételek megadásának elutasítása megakadályozná azon adatok összegyűjtését, amelyek a kirakodási kötelezettség maradéktalan végrehajtása céljából szükségesek a visszadobások megfelelő és megalapozott kezeléséhez.

(32) Az új közös ajánlás nyomán helyénvaló hatályon kívül helyezni és egy új jogi aktussal felváltani az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendeletet.

(33) mivel az e rendeletben előírt intézkedések közvetlenül érintik az uniós hajók halászati idényének tervezését és a kapcsolódó gazdasági tevékenységeket, e rendeletnek a kihirdetése után indokolt azonnal hatályba lépnie. A rendeletet 2020. január 1-jétől indokolt alkalmazni,

---

([20]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

([21]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A kirakodási kötelezettség végrehajtása

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség a 2020–2021-es időszakban e rendeletnek megfelelően alkalmazandó az ICES 5 alterületen (az 5a körzet kivételével és az 5b körzeten belül kizárólag az uniós vizeken), valamint az ICES 6 és 7 alterületen folytatott tengerfenéki halászatban.

2. cikk

Fogalommeghatározások

1. „Flamand hálópanel”: a merevítőrudas vonóháló azon utolsó kúpos szakasza, amelynek:

– hátulsó fele közvetlenül csatlakozik a zsákvéghez,

– a felső és az alsó hálószakasza legalább 120 mm szembőségű (csomók közötti távolság) hálóanyagból készül,

– kifeszített hossza legalább 3 m;

2. „Seltra-hálópanel”: olyan szelektáló eszköz, amely:

a) a zsákvég egyenes szakaszában egy négyes osztatú hálószakaszban elhelyezett, legalább 270 mm szembőségű (rombusz alakú) hálószemekből szőtt, vagy legalább 300 mm szembőségű (négyzetes) hálószemekből szőtt felső hálópanel;

b) legalább 3 méter hosszúságú;

c) legfeljebb 4 méter távolságra helyezkedik el a zsákkötéltől; valamint

d) szélessége eléri a vonóháló felső hálópanelje felső rétegének teljes szélességét (azaz szegélytől szegélyig ér);

3. „hálórácsos szelektáló eszköz (Netgrid)”: kettős osztatú vonóhálóba illesztett négyes osztatú háló, amelyben egy legalább 200 mm szembőségű, rombusz alakú szemekből álló döntött hálórács a vonóháló tetején lévő menekülőnyíláshoz vezet;

4. „CEFAS-hálórács”: a Környezeti, Halászati és Akvakultúra-központ által a norvég homár ír-tengeri halászatához kifejlesztett hálórácsos szelektáló eszköz;

5. „lengőhálós vonóháló”: a norvég homár halászata során kifogott közönséges tőkehal, foltos tőkehal és vékonybajszú tőkehal mennyiségének csökkentése céljából kifejlesztett hálóráccsal felszerelt vonóháló;

6. „kőterelő kötél”: a merevítőrudas fenékvonóhálókat módosító halászeszköz-kiegészítő, amely annak megakadályozására szolgál, hogy kövek és szikladarabok jussanak a vonóhálóba, és kárt tegyenek akár a halászeszközben, akár a kifogott állatokban;

7. „bentoszkiengedő panel”: nagyobb szembőségű vagy négyzetes szemű léhésből készült hálómező, amelyet vonóhálók – többnyire merevítőrudas vonóhálók – alsó hálómezőjébe illesztenek abból a célból, hogy bárminemű bentikus anyag és tengerfenéki törmelék még azelőtt eltávolítható legyen a hálóból, mielőtt a zsákvégbe jutna;

8. „kelta-tengeri védőkörzet”: az ICES 7f és 7 g körzeten belüli vizek, valamint a 7j körzetnek az é. sz. 50°-tól északra és a ny. h. 11°-tól keletre eső része.

3. cikk

A norvég homárra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt, túlélési arányon alapuló mentesség a következők tekintetében alkalmazandó:

a) az ICES 6 és 7 alterületen csapdákkal és kosarakkal (halászeszközkódok ([22]): FPO, FIX és FYK) kifogott norvég homár (*Nephrops norvegicus*);

b) az ICES 7 alterületen legalább 100 mm szembőségű fenékvonóhálóval (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) kifogott norvég homár (*Nephrops norvegicus*);

c) az ICES 7 alterületen az e rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében és 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, rendkívül szelektív halászeszköz-kiegészítőkkel kombinált, 70–99 mm szembőségű fenékvonóhálóval (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) kifogott norvég homár (*Nephrops norvegicus*);

d) az ICES 6a körzet parttól számított tizenkét tengeri mérföld széles sávjában 80–110 mm szembőségű feszítőlapos vonóhálóval kifogott (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) kifogott norvég homár (*Nephrops norvegicus*).

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott norvég homárok visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul és egészben vissza kell engedni a fogás helye szerinti területen.

4. cikk

A közönséges nyelvhalra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az ICES 7d körzet vizein a parttól számított hat tengeri mérföld távolságon belül, de az azonosított halbölcsőhelyeken kívül az olyan, 80–99 mm-es szembőségű zsákvéggel felszerelt feszítőlapos vonóhálót (halászeszközkódok: OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) használó olyan hajók által kifogott, a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb közönséges nyelvhal (*Solea solea*) tekintetében, amelyek:

a) legfeljebb 10 méter hosszúságúak és legfeljebb 221 kW motorteljesítménnyel rendelkeznek; valamint

b) legfeljebb 30 méter mélységű vizekben legfeljebb 1 óra 30 perces időtartamig vontatnak halászeszközt.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott közönséges nyelvhalak visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni.

5. cikk

A rájaalakúakra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az északnyugati vizeken (ICES 6 és 7 alterület) bármilyen halászeszközzel kifogott rájaalakúakra (*Rajiformes*).

(2) A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok minden évben a lehető leghamarabb, de legkésőbb május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be az (1) bekezdésben meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) minden év július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat.

(3) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott rájaalakúak visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni a vízbe.

6. cikk

A sima lepényhalra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt, túlélési arányon alapuló mentesség a következők tekintetében alkalmazandó:

a) az ICES 7d, 7e, 7f és 7 g körzetben tükörhálóval (halászeszközkódok: GTR, GTN, GEN, GN) kifogott sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*);

([22]) Az e rendeletben alkalmazott halászeszközkódok a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet XI. mellékletében szereplő kódoknak felelnek meg. Azon hajók esetében, amelyek teljes hosszúsága 10 méternél kisebb, az e táblázatban használt halászeszközkódok a FAO halászeszköz-osztályozási kódjainak felelnek meg.

b) az ICES 7d, 7e, 7f és 7 g körzetben feszítőlapos vonóhálóval (halászeszközkódok: OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) kifogott sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*);

c) az ICES 7a–k körzetben 221 kW-nál nagyobb motorteljesítményű, kőterelő kötéllel vagy bentoszkiengedő panellel felszerelt merevítőrudas vonóhálót (TBB) használó hajók által kifogott sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*);

d) az ICES 7a–k körzetben merevítőrudas vonóhálót (TBB) használó, legfeljebb 221 kW motorteljesítményű vagy legfeljebb 24 m hosszúságú, 12 tengeri mérföldön belüli halászat céljára épített és halászeszközt legfeljebb 1 óra 30 perces időtartamon át vontató hajók által kifogott sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*);

e) az ICES 7d körzetben dán kerítőhálóval (halászeszközkód: SDN) kifogott sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*).

(2) Az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett mentességek ideiglenesen, 2020. december 31-ig alkalmazandók az ICES 7h, 7j és 7k körzetben kifogott sima lepényhal esetében. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be az ICES 7h, 7j és 7k körzetben kifogott sima lepényhalra vonatkozó mentességek alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság 2020. július 31-ig értékeli ezeket az információkat.

(3) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott sima lepényhalakat haladéktalanul vissza kell engedni.

7. cikk

A csapdákkal és kosarakkal kifogott fajokra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az ICES 5 alterületen (az 5a körzet kivételével és az 5b körzeten belül kizárólag az uniós vizeken), valamint az ICES 6 és 7 alterületen csapdákkal és kosarakkal (halászeszközkódok: FPO, FIX, FYK) kifogott fajok tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott halak visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni.

8. cikk

De minimis kivételek

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a következő mennyiségek dobhatók vissza az említett rendelet 15. cikke (5) bekezdésének c) pontja alapján:

a) a vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) esetében a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót és kerítőhálót (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), vízközi vonóhálót (OTM, PTM), illetve 80–119 mm szembőségű merevítőrudas vonóhálót (BT2) használó hajók által az ICES 7b–k körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a;

b) a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) esetében a tükörhálót és kopoltyúhálót (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) használó hajók által az ICES 7d, 7e, 7f és 7 g körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a;

c) a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) esetében a flamand hálópanellel felszerelt, 80–119 mm szembőségű TBB halászeszközt használó hajók által az ICES 7d, 7e, 7f, 7 g és 7h körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a;

d) a foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) esetében a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót, kerítőhálót, illetve merevítőrudas vonóhálót (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN SPR, SX, SV, TBB, TBN, TBS, TB, TX) használó hajók által az ICES 7b, 7c és 7e–k körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a 2020-ban;

e) a fattyúmakrélák (*Trachurus* spp.) esetében a fenékvonóhálót, kerítőhálót, illetve merevítőrudas vonóhálót (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBB, TBN, TBS, TB, TX) használó hajók által az ICES 6 alterületen és az ICES 7b–k körzetben e fajokból tengerfenéki vegyes halászat során ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a 2020-ban;

f) a makréla (*Scomber scombrus*) esetében a fenékvonóhálót, kerítőhálót, illetve merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 6 alterületen és az ICES 7b–k körzetben e fajból tengerfenéki vegyes halászat során ejtett összes éves járulékos fogás legfeljebb 7 %-a 2020-ban;

g) a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) esetében a 80–119 mm szembőségű (BT2) és fokozottan szelektív (flamand hálópanel) merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 7a, 7j és 7k körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a 2020-ban;

h) a rombuszhalak (*Lepidorhombus* spp.) minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedei esetében a 70–99 mm szembőségű (TR2) fenékvonóhálót (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) és 80–199 mm (BT2) szembőségű merevítőrudas vonóhálót (TBB) használó hajók által az ICES 7 alterületen e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 5 %-a 2020-ban;

i) a disznófejűhal-félék (*Caproidae*) esetében fenékvonóhálót (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) használó hajók által az ICES 7b, 7c és 7f–k körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 0,5 %-a 2020-ban;

j) az aranylazac (*Argentina silus*) esetében a legalább 100 mm szembőségű fenékvonóhálót (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) használó hajók által az ICES 5b körzetben (uniós vizek) és az ICES 6 alterületen e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 0,6 %-a 2020-ban;

k) a foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedei esetében a norvég homárnak (*Nephrops norvegicus*) a legfeljebb 119 mm szembőségű fenékvonóhálót használó hajók által a Skóciától nyugatra fekvő, ICES 6a körzetbeli vizeken folytatott halászatában a foltos tőkehal összes éves fogásának legfeljebb 3 %-a 2020-ban;

l) az ICES 7a körzetben homoki garnélára halászó hajók által legalább 31 mm szembőségű merevítőrudas vonóhálóval (TBB) folytatott tengerfenéki vegyes halászatban:

a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb halegyedek együttes mennyisége, amely tengerfenéki vegyes halászatban nem haladhatja meg a sima lepényhal összes éves fogásának 0,85 %-át, illetve a vékonybajszú tőkehal összes éves fogásának 0,15 %-át.

(2) Az (1) bekezdés d)–k) pontjában meghatározott *de minimis* kivételek 2020. december 31-ig alkalmazandók. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be a szóban forgó kivételek alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság 2020. július 31-ig értékeli ezeket a tudományos információkat.

9. cikk

A kelta-tengeri védőkörzetben alkalmazandó különleges technikai intézkedések

(1) A kelta-tengeri védőkörzetben fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak használniuk kell az alábbi halászeszköz-kiegészítők valamelyikét:

a) 120 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel ([23]) felszerelt, 110 mm szembőségű zsákvég;

b) 100 mm szembőségű, T90 típusú zsákvég;

c) 160 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 100 mm szembőségű zsákvég;

d) 120 mm szembőségű zsákvég.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, azoknak a fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyek fogásain belül a norvég homár aránya meghaladja az 5 %-ot, az alábbi halászeszköz-kiegészítők valamelyikét kell használniuk:

a) 300 mm szembőségű négyzetes szemű hálómező legalább 80 mm szembőségű zsákvéggel; a 12 métert el nem érő teljes hosszúságú hajók 200 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezőt használhatnak;

b) Seltra-hálópanel;

c) az (EU) 2019/1241 rendelet VI. mellékletének B. részében említett, 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló rács;

d) 100 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 100 mm szembőségű zsákvég;

e) kettős zsákvég, amelynek felső zsákvége legalább 90 mm szembőségű, T90 típusú léhésből készült, és egy legfeljebb 300 mm szembőségű elválasztó hálópanellel van felszerelve.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, azoknak a fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyek fogásain belül vagy a vékonybajszú tőkehal aránya, vagy az ördöghal, a szürke tőkehal, illetve a rombuszhal együttes aránya meghaladja az 55 %-ot, az alábbi halászeszköz-kiegészítők valamelyikét kell használniuk:

a) 100 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 100 mm szembőségű zsákvég;

b) 90 mm szembőségű, T90 típusú zsákvég és kiegészítő szárny;

([23]) Az (EU) 2019/1241 rendelet VI. mellékletének B. részében foglaltak szerint.

c) 160 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 80 mm szembőségű zsákvég;

d) 2 m x 100 mm méretű, négyzetes szemű, henger alakú hálómezővel felszerelt, 80 mm szembőségű zsákvég.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, azoknak a fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyeknek az ICES 7f övezetben, a ny. h. 5°-tól keletre ejtett fogásain belül a tőkehalfélék *(Gadidae)* aránya nem éri el a 10 %-ot, 120 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 80 mm szembőségű zsákvéget kell használniuk.

(5) A fentiek alternatívájaként használhatók egyéb, a HTMGB által a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal és a vékonybajszú tőkehal tekintetében az (1)–(4) bekezdésben meghatározott halászeszköz-kiegészítőkkel azonos vagy nagyobb fokú szelektivitást biztosító jellemzőkkel rendelkezőnek minősített szelektív halászeszközök vagy szelektáló eszközök is.

10. cikk

Az Ír-tengeren alkalmazandó különleges technikai intézkedések

(1) Az ICES 7a körzetben (Ír-tenger) fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak meg kell felelniük a (2), a (3) és a (4) bekezdésben előírt technikai intézkedéseknek.

(2) Azoknak a legalább 70 mm, de 100 mm-nél kisebb szembőségű zsákvéggel felszerelt fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyek fogásain belül a norvég homár aránya meghaladja az 5 %-ot, használniuk kell az alábbi halászeszköz-kiegészítők valamelyikét:

a) 300 mm szembőségű négyzetes szemű hálómező; a 12 métert el nem érő teljes hosszúságú hajók 200 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezőt használhatnak;

b) Seltra-hálópanel;

c) az (EU) 2019/1241 rendelet VI. mellékletének B. részében említett, 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló rács;

d) CEFAS-hálórács;

e) lengőhálós vonóháló.

(3) Azoknak a legalább 12 méter teljes hosszúságú, fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyek fogásain belül a foltos tőkehal, a közönséges tőkehal és a rájaalakúak együttes aránya meghaladja a 10 %-ot, használniuk kell az alábbi halászeszköz-kiegészítők valamelyikét:

a) 120 mm szembőségű zsákvég;

b) 600 mm széles szembőségű hálómezőkkel és egy 100 mm szembőségű zsákvéggel felszerelt, a nem szándékosan kifogott halak hálóból való kijutását lehetővé tévő („eliminátor” típusú) vonóháló.

(4) Azoknak a legalább 12 méter teljes hosszúságú, fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyek fogásain belül a foltos tőkehal, a közönséges tőkehal és a rájaalakúak együttes aránya nem éri el a 10 %-ot, 100 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 100 mm szembőségű zsákvéget kell használniuk. E rendelkezés nem alkalmazandó azokra a hajókra, amelyek fogásain belül a norvég homár aránya meghaladja a 30 %-ot, illetve a csíkos fésűkagyló aránya meghaladja a 85 %-ot.

(5) A fentiek alternatívájaként használhatók egyéb, a HTMGB által a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal és a vékonybajszú tőkehal tekintetében az (1)–(4) bekezdésben meghatározott halászeszköz-kiegészítőkkel azonos vagy nagyobb fokú szelektivitást biztosító jellemzőkkel rendelkezőnek minősített szelektív halászeszközök vagy szelektáló eszközök is.

11. cikk

A Skóciától nyugatra fekvő vizeken alkalmazandó különleges technikai intézkedések

(1) 2020. július 1-jétől az ICES 6a és 5b körzet uniós vizein a ny. h. 12°-tól keletre eső területen (Skóciától nyugatra fekvő vizek) fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak meg kell felelniük a következő technikai intézkedéseknek:

a) a 100 mm-nél kisebb szembőségű zsákvéget használó hajók esetében egy legalább 300 mm szembőségű, négyzetes szemű hálómező (rögzített pozíció) kötelező használata; a 12 métert el nem érő teljes hosszúságú és/vagy legfeljebb 200 kW motorteljesítményű hajók esetében a négyzetes szemű hálómező teljes hossza 2 m, szembősége pedig 200 mm lehet a norvég homár (*Nephrops norvegicus*) halászatában;

b) a 100–119 mm szembőségű zsákvéggel halászó hajók esetében, és amennyiben a fogások több mint 30 %-a norvég homár (*Nephrops norvegicus*), egy legalább 160 mm szembőségű, négyzetes szeműt hálómező (rögzített pozíció) kötelező használata.

(2) A fentiek alternatívájaként használhatók egyéb, a HTMGB által a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal és a vékonybajszú tőkehal tekintetében az (1) bekezdésben meghatározott intézkedésekkel azonos vagy nagyobb fokú szelektivitást biztosító jellemzőkkel rendelkezőnek minősített szelektív intézkedések is.

12. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2018/2034 felhatalmazáson alapuló rendelet hatályát veszti.

Az (EU) 2019/1241 rendelet ([24]) VI. melléklete B. részének 3. pontjában az (EU) 2018/2034 rendeletre való hivatkozást az e rendelet 9. és 10. cikkére történő hivatkozásként kell értelmezni.

13. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől 2021. december 31-ig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. október 1-jén.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

([24]) HL L 198., 2019.7.25., 105. o.